

- **PRESENTACIÓ** a càrrec de Giulia Poltronieri (comissió artística Dansa.Metropolitana - Ajuntament de Terrassa)

Agraeix la presència dels participants a la jornada de treball i explica els protocols de prevenció Covid-19 que regeixen la jornada. A continuació presenta i explica l'ordre d'intervencions de la jornada i els continguts en vídeo que s'hi podran veure:

- Introducció d'Esteve Caramés per contextualitzar el perquè de la jornada de treball.
- Vídeo a partir de tres veus que recorden com va començar Dansa.Metropolitana i reflexionen cap a on podria anar)
- Taula de treball amb els convidats sectorials per reflexionar sobre el futur de la Quinzena i de la dansa en general
- Torn d'intervencions dels assistents a la jornada (micro obert)
- Vídeo amb recull de reflexions de programadors internacionals que treballen en festivals metropolitans
- Torn d'intervencions dels assistents a la jornada (micro obert)
- Una vegada finalitzades les intervencions i reflexions obertes es donarà pas a un vídeo de Diego Sinniger, per a Dansa.Metropolitana.

Tot i les mesures de seguretat que no afavoreixen una disposició de l'espai on els participants estiguin en cercle i més propers, Giulia Poltronieri recorda que la jornada és una sessió de treball així que s'agrairà la participació de tothom per poder copsar moltes veus i reflexions sobre la situació actual de la dansa i de la quinzena en particular. Es recorda que com a material posterior hi haurà una relatoria visual, una relatoria textual i el vídeo sencer de la jornada, a disposició de qui vulgui consultar-lo.

- **INTRODUCCIÓ** d'Esteve Caramés (director de Programes de l'ICUB i Comissió de programació del Dansa.Metropolitana): Per què som aquí?

Des de la comissió de programació ha semblat interessant tancar la 4a edició del Dansa. Metropolitana 2021 amb una jornada de treball i de reflexió sobre el futur sobre aquest projecte que va començar fa 4 anys i que ha anat creixent i ha anat generant una manera de fer i de funcionar i que ho ha fet amb la pràctica i l'esforç de molta gent. S'ha valorat **aturar-se un moment, veure en quin punt està el festival i posar en comú cap on es vol portar el projecte.**

Tot i les circumstàncies, si es fa la hipòtesi que la propera edició s'hauria de desenvolupar en un context de normalitat cal posar les bases ara de com ha de ser el projecte en un futur. Abans de seguir amb la jornada i passar el torn de paraula, Esteve Caramés, apunta els punts forts i dèbils del Dansa.Metropolitana, per posar sobre la taula un punt de partida comú.

Punts forts del projecte:

- Creació de nous públics i nous terrenys per a la dansa (un exemple seria el Filatures 21)
- Generar circuit i noves oportunitats per al sector de la dansa (per això precisament aquesta la jornada per escoltar el sector, perquè hi ha una voluntat de construcció col·lectiva)
- La singularitat metropolitana. En aquest punt recorda que és gairebé l'únic projecte cultural d'abast metropolità que existeix a Barcelona i com, afortunadament, s'està convertint en una normalitat, ja que fins ara només existia fins ara la Nit dels museus. De cara a l'any 2024 hi haurà la Biennal d'art Manifesta que també tindrà un àmbit metropolità, però com a manera de fer i treballar és l'únic projecte que està donant passos cap a un lloc on molts d'altres hi arribaran, i cal destacar-ho ja que és innovador i és clau en el projecte.
- La feina dels tècnics municipals és col·lectiva i de consens (fet no tan habitual com es voldria en els projectes culturals de la nostra ciutat).
- No hi ha una sola cara visible, una sola figura de direcció, perquè és justament el caràcter col·lectiu i compartit el que reflecteix la innovació del projecte.
- La participació dels grans equipaments (TNC, Lliure, Mercat), perquè la vessant internacional també és remarcable.

Punts febles:

- S'ha de definir millor el projecte. Els equips tècnics (ara amb la Pia Mazuela al capdavant) han d'estructurar la feina, s'ha d'organitzar la governança pròpia del projecte: com aquesta comissió metropolitana funciona, com li arriben les propostes, com li arriben les peticions de noves ciutats que s'hi volen incorporar.
- Sistematitzar millor i compartir la visió de "i tot això per què ho fem?" Una visió conjunta.

• **VÍDEO 1:** Orígens i trajectòria de Dansa Metropolitana (2018-2021)

Amb les intervencions enregistrades de:

- **Joan Subirats** – Tinent d'alcaldia de l'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat de l'Ajuntament de Barcelona
- **Xavier Marcé** – Regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona
- **Francesc Casadesús** – Director del Festival Grec de Barcelona i Comissió artística de la Dansa.Metropolitana com a Ajuntament de Barcelona.

El vídeo s'articula al voltant de 7 blocs de contingut:

1. ORÍGENS I OBJECTIUS INICIALS DE DANSA METROPOLITANA

Joan Subirats explica que al 2018 quan ell es va incorporar com a comissionat de cultura es va trobar el projecte sobre la taula, impulsat per Jaume Collboni i Xavier Marcé, intentant involucrar diferents municipis de l'àrea metropolitana (en aquell moment 5), amb dues finalitats: reforçar el paper de la dansa en l'escenari cultural de les ciutats implicades (apropar-la a la ciutadania, proposar diferents estils de dansa, donar a conèixer la dansa a més gent i fer-la atractiva) i fer-ho de manera conjunta, que no fos una activitat d'una sola ciutat (per relacionar públics i que també es puguin moure entre municipis).

Xavier Marcé recorda que la integració dels teatres municipals a l'hora d'organitzar el Dansa Metropolitana va ser clau perquè responia a la dificultat del sector de la dansa té dificultats per entrar a la programació dels teatres municipals.

Per la seva banda, Cesc Casadesús llista els objectius inicials en 4: **donar suport a la disciplina, crear públics, teixir complicitats metropolitanes, donar suport a la creació local.**

2. PARTICULARITATS DE DANSA METROPOLITANA

Xavier Marcé destaca de Dansa Metropolitana una certa originalitat en l'organització (no hi ha una direcció artística), és una **treball de cooperació entre teatres i ajuntaments**. No renuncia als continguts però té un abast territorial ample.

Cesc Casadesús explica com s'ha anat configurant el model actual, que és una de les particularitats de Dansa Metropolitana, ja que va néixer amb la idea de sumar programacions però poc a poc fer créixer un projecte conjunt, "**crear coses que sols no podríem**". Per això creu que és particularment diferent d'altres festivals del territori, ja que festivals de dansa no n'hi ha massa a l'Estat Espanyol i els que hi ha a Catalunya o formen part d'una iniciativa privada o d'un equipament o d'una línia estètica molt determinada que intenta omplir un forat que no cobreixen les programacions estables. En canvi, Dansa Metropolitana té un **sentit transversal** que no té cap altre festival de l'Estat Espanyol i molt pocs a nivell internacional.

3. BENEFICIS DE LA PROGRAMACIÓ COMPARTIDA

Joan Subirats destaca que la programació compartida permet portar artistes o cics. que un municipi per si sol no podria portar, i per tant **reforça el teixit** que ja tenim a la pròpia àrea metropolitana i al país (dona oportunitats). Al mateix temps relaciona més estretament l'àmbit de l'educació i de la formació en dansa o artistes emergents ja que és un festival que pretén reforçar la presència pública de la dansa i revertir-ho en el sector (la gent que està vinculada a la dansa en l'àmbit formatiu veu una sortida en el festival i els artistes emergents hi veuen una cita significativa perquè s'hi afegeixen cada vegada més ciutats i participants).

Xavier Marcé insisteix en l'objectiu de Dansa Metropolitana de **normalitzar la dansa en les programacions municipals** i en com la combinació de programació d'espectacles i creació de públics col·labora en aquest objectiu. Joan Subirats hi suma a aquesta ecuació la barreja d'estils i d'espais, la voluntat d'apropar públics i de relacionar artistes consagrats amb emergents. Un altre dels beneficis de la programació compartida que destaca Xavier Marcé és el fet que el festival estigui **disgregat territorialment**, fet que fa que el públic es mogui entre ciutats. Així, es dimensiona un territori cultural comú que és l'àrea metropolitana de Barcelona.

Per a Cesc Casadesús el màxim benefici és que **suma coneixements dels tècnics de l'àrea metropolitana**. Fa una mirada plural i obre finestres d'oportunitats per a estètiques molt diverses (assumint-ne el risc i que quedi una mena de mosaic de molts colors, però treballant perquè aquest mosaic faci una forma que vagi cap a una direcció).

4. NECESSITATS DEL SECTOR I EL PAPER DE DANSA METROPOLITANA

Per a Xavier Marcé són clares: **la dansa no té un mercat suficientment ampli** per assegurar la continuïtat de les produccions, la qualitat de les produccions necessita diners públics i suport per poder realitzar-se amb certa continuïtat i els ballarins necessiten treballar cada dia, el cos. En aquest sentit, Xavier Marcé entén que programacions extenses com aquesta afavoreixen que es normalitzi la presència de la dansa als teatres. Altres línies de treball que responen a necessitats del sector? Presentar alguns espectacles rellevants, realment notables, incidir en la producció local de dansa i mobilitzar els actius de dansa dels municipis, a vegades no professionals (escoles de dansa, amateurisme...) que són importants per dinamitzar el sector.

Joan Subirats posa el focus en consolidar aquest espai que ha creat Dansa Metropolitana i hibridar més llenguatges. Creu important l'especialització però també creu que és necessari reforçar les capacitats formatives de la gent perquè siguin bons en el que són bons però sense tancar possibles relacions amb altres disciplines.

En aquesta línia, Cesc Casadesús també aposta per la **hibridació de llenguatges** i insistir en el fet que aquest festival no posi etiquetes. Recorda que quan es va fer la marca es va decidir posar Dansa en gran i punt. Igual que no es va ubicar la paraula Barcelona, ja que és l'àrea metropolitana, dividir no ens va bé, sumar afegeix un valor.

5. POSSIBLE SUPORT DE DANSA METROPOLITANA ALS CREADORS EMERGENTS

En la mesura que el festival té una mesura territorial, segons Xavier Marcé té més capacitat per tocar diferents extractes de la cadena de valor. Posa d'exemple el Festival Grec com a festival que té un nivell de qualitat i exigència molt elevat i en canvi el fet de fer una programació extesa en el territori permet fer **tres nivells de programació** (consagrat, locals i emergents).

La vinculació del festival amb la creació emergent, segons Joan Subirats també pot venir per l'arribada de gent molt consagrada que pugui fer masterclass i crear **contextos d'aprenentatge** i amb la presència a cada edició de finestres a nous llenguatges i nous artistes i maneres de fer.

6. POSSIBLES MILLORES DEL MODEL DANSA METROPOLITANA

Cesc Casadesús posa de manifest que el que caldria millorar és la cultura del país perquè **moltes de les febleses del festival són les mateixes del sector cultural**. En aquest sentit, posa en valor les estructures dels ajuntaments i denuncia que n'hi ha que tenen poca estructura i en les quals els tècnics estan molt sols. Casadesús afirma que la cultura encara depèn molt de la voluntat de les persones i s'han de professionalitzar més aquestes àrees perquè es puguin fer més coses en comú, ja que hi ha una **infradotació en els equipaments de les àrees de cultura**.

La valoració que fa Xavier Marcé del festival és molt positiva, destacant que cada vegada hi ha més ajuntaments que s'hi volen integrar. Ara bé, demana **més participació de les estructures supramunicipals** com Diputació i Àrea metropolitana, i també de l'Estat i la Generalitat, per aconseguir que el festival tingui més capacitat per produir continguts, per contractar productes acabats de més qualitat i per donar aixopluc imprescindible als espais emergents de dansa.

També en aquesta línia, Joan Subirats proposa **fer créixer el festival en dimensió i força**, ja que més ciutats n'amplia les possibilitats. També voldria veure què passa abans i després del festival (sinergies posteriors, com s'aprofita el festival per generar processos, quin llegat ens deixa el festival i no pensar només en els quinze dies).

7. FUTUR DEL DANSA METROPOLITANA A 10 ANYS VISTA

Xavier Marcé s'imagina el Dansa Metropolitana consolidat, com una experiència pionera i acompanyat d'altres festivals fets amb lògica metropolitana, és a dir que neixen i es programen des de diferents ajuntaments. Per a ell, estem parlant d'un **territori comú que va des de Mataró a Vilanova i de Sabadell-Terrasa fins a Barcelona**, un mercat cultural comú i un espai de creació i producció comú, del qual Dansa Metropolitana n'és un exemple i un referent.

Joan Subirats s'imagina el festival eixamplant-se a tot l'espai metropolità i la regió metropolitana (amb 5 milions d'habitants), convertint-lo en una cita esperada com qui espera St.Jordi per a l'aparició dels llibres o la festa major; que s'epseri la Quinzena per veure espectacles nous, diferents, amb nous llenguatges i noves maneres de fer, i descobrint també nous espais, és a dir: **reforçat territorialment i de continguts**.

Cesc, d'aquí a deu anys m'imagino un Festival viu que els que estem ara al davant ja no hi fóssim i segueixi viu, fort i creixent i important dins el sector de la dansa a Catalunya, espanya i a puguéssim a nivell internacional també (per potència, creativitat i capacitat ho pot ser), per tant llarga vida i que segueixi més enllà de nosaltres.

-
- **TAULA SECTORIAL** amb Guille Vidal-Ribas, Núria Guiu, Eugènia Morales com a representants sectorials i Penélope Cañizares com a moderadora.
-

Pren la paraula la Penélope Cañizares (comissió artística de la Quinzena / Ajuntament de Cornellà) que modera la taula amb tres representants del sector de la dansa: Guille Vidal-Ribas (ballarí i ex-director del Hop Festival), Núria Guiu (ballarina i coreògrafa) i Eugènia Morales (directora de Sa Nau Dansa, centre de creació i directora de la cia. Pocket Ballet Barcelona).

Abans de donar la paraula i obrir qüestions amb els tres convidats, la Penélope destaca que Dansa Metropolitana és un projecte que és com un ecosistema viu i que és el moment de cal mirar com pot viure en aquest present continu, atent a tot el que està passant. Proposa veure el festival com una constel·lació de municipis on orbita entre tots la voluntat de mobilitzar el sector de la dansa i, després d'un any tan difícil, treballar per salvar la distància que ens han imposat del cos per posar-nos tots en comú en acció.

Dansa Metropolitana ha fet una aposta per a l'emergència i, per tant, creu interessant tenir una taula sectorial com aquesta, per saber el seu punt de vista i compartir el seu imaginari de futur.

Per començar, demana als convidats quina relació tenen amb el sector de la dansa

Guille Vidal-Ribas: soc ballarí i coreògraf i actualment ho combino amb la docència i a moments amb la investigació. També formo part de la Junta Directiva de l'APDC i soc gestor intermitent (anteriorment al capdavant del Hop Festival, dansa urbana i art contemporani).

Núria Guiu: ballarina i coreògrafa. Amb la meua creació tinc un interès molt fort amb apropar la dansa al públic, i en això connecto amb el que s'ha dit al vídeo sobre el Dansa.Metropolitana. Un interès que la dansa no es quedi en un àmbit sectorial i pugui arribar al públic general. Actualment soc artista associada al Graner.

Eugènia Morales: He estat ballarina, em dedico a la docència i també he estat dissenyadora de llums i escenògrafa. Soc arquitecta i porto aquest espai que prova de combinar la docència amb un viver d'artistes. Codirigeixo una cia. de dansa i estic lluitant, que no és fàcil.

En relació a Dansa.Metropolitana, quines particularitats creieu que té?

El Guille explica que hi ha participat fa dos anys: en la intervenció artística al metro i aquest any amb 20 bolos fent una conferència ballada. Una de les particularitats que li troba en positiu és la **programació gratuïta** que té (acostar públic, visibilitzar el sector, nous públics), també la **diversitat en la programació** (trencar jerarquies entre disciplines) i la **manca d'una sola cara visible**, ja que té un potencial enorme per a una lògica de funcionament i alhora genera reptes. Ara bé, també posa l'alarma en el fet que com a artista no sàpigues a quina porta picar, ja que **no hi ha convocatòries generals** i proposa obrir un canal de comunicació clar per obrir una finestra d'oportunitat.

La Núria posa en valor que el festival sigui una **finestra de visibilitat** per a les artistes i explica que per venir a la jornada de treball ha parlat amb algunes artistes que han participat al Dansa.Metropolitana per copsar algunes opinions. D'entre aquestes opinions, destaca que una de les **preocupacions** del sector és la **continuïtat**. Tot i que valora molt positivament l'obertura d'espais que no programen sovint dansa, posa l'alarma i es pregunta: quins espais que tenen teatre habilitat programen durant l'any dansa, quin tant per cent de dansa programen? O potser només ho fan durant la Quinzena?

Recorda que és un festival que va néixer qüestionat perquè era una injecció de diners alta i que després d'aquestes quatre edicions i la bona vivència del sector cal pensar què pot generar el festival més enllà d'ell mateix i més enllà de possibles canvis polítics. I per acabar la seva intervenció, també demana més **claredat i transparència** perquè els artistes tinguin accés a qui programa i a saber com s'està programant.

Com a punts positius, Eugènia Morales destaca el fet dinamitzador i beneficis pel teixit que té Dansa.Metropolitana, ja que mou moltes produccions que potser no tindrien un espai i ella mateixa ho ha vist amb moltes cies que han començat a Sa Nau i han tingut bolos com toca al festival. També apunta com a positiva la **descentralització** i l'**utilització d'espais no convencionals**, ja que és una manera d'apropar la dansa d'una manera més fresca i anar a buscar el públic als seus espais i que no hagin d'anar al teatre. Finalment, també com a positiu, remarca la **gratuïtat** d'alguns espectacles i els **preus assequibles** de la programació.

Ara bé, en la seva intervenció, també passa a esmentar el que li semblen alguns punts febles, principalment el fet que siguin només quinze dies i que després la realitat del sector de la dansa sigui anar a taquilla. La falta d'informació sobre com poder exportar els espectacles fora li sembla **millorable** amb presència de **programadors internacionals**, perquè la Quinzena fos plataforma per a les companyies emergents i acompanyar-les sobre com anar fora, per exemple fent intercanvis amb festivals similars. En aquest sentit, insisteix en el paper de la Quinzena com a plataforma per fomentar la programació estable, ja que segons l'Eugènia el problema greu del sector és la **manca de companyies estables** i la manca de recursos.

Quines necessitats com a creadors emergents que sou i que també n'acompanyeu i quin paper pot tenir la Quinzena en aquestes necessitats?

Segons el Guille, la **dansa és un sector molt precari** que condueix a la gent que vol treballar-hi a l'autoexplotació i a fer mil tasques que no són les que voldria fer. Un artista que vol moure projectes no només ha de crear i fer-ho bé i amb qualitat (al vídeo es deia consagrada, local i emergent, què consagra algú, es pregunta). L'objectiu de l'artista és poder treballar amb bones condicions, no haver d'autoproduir, autodistribuir-te, pagar els assajos... I davant d'aquest escenari l'única solució que hi veu és desencallar certs circuits i poder ajudar al sector local que és fràgil i a la gent que vol començar compartint **estratègies col·lectives**. En aquest sentit li sembla molt inspiradora la manera que té d'organitzar-se la Quinzena, creu que seria ideal poder obrir aquesta coordinació també a veus d'artistes, que hi hagi conveni laboral, crear estratègies per donar suport com ara una **xarxa de residències**. La Quinzena, que ja crea xarxa de circuit i equipaments pot donar suport també en residències.

Per a l'Eugènia hi ha un problema de base que és la **manca de diners**, de programacions estables i de cics estables. Per tant, la solució per a ella és posar més recursos econòmics o bé que la Quinzena fes de plataforma perquè les produccions trobin bolos en bones condicions, ja que anar a taquilla al teatre donant d'alta la gent és ciència-ficció. Proposa que la Quinzena ajudi a trobar altres vies per a distribuir els espectacles.

Com us imagineu la Quinzena d'aquí a 10 anys?

L'Eugènia té claríssim que el camí és imaginar-la com a **temporada metropolitana**, no només 15 dies, perquè hi ha públic. En aquest sentit la Penèlope afegeix que precisament a l'hora de dibuixar el logotip i el relat del Dansa.Metropolitana es va tenir en compte i que el caràcter quinzenal ha anat perdent pes i està desapareixent de la comunicació.

En aquest punt d'imaginar el futur del festival sorgeix la idea de **relacionar-lo amb altres ciutats** o àrees metropolitanes **d'altres països** per fomentar intercanvis.

Per a la Núria Guiu és clau **pujar els catxets** (que sigui el que marca l'artista no oferir un pressupost i que l'artista s'hi adapti), per no caure en dinàmiques d'entusiasme precari. Seguint amb la precarietat, l'Eugènia afegeix que el que cal és un suport institucional fort amb diners, una aposta total per la cultura i, en particular, per la dansa. També proposa tornar a obrir el **diàleg amb artistes i espais independents**, ara que el festival ja està més establert (recorda que als inicis del festival es va intentar obrir i que no es va aconseguir).

Per tancar aquesta ronda especulativa sobre el futur del festival, el Guille s'imagina un futur amb una taula o espai de treball amb diferents perfils vinculats a la Quinzena revisant **indicadors** (no només quantitatius, sinó sobretot qualitatius i en relació a la dansa i el seu impacte en el sistema educatiu formal). Segons ell, s'ha de fer un bon **diganòstic** amb totes les capes del teixit, establir unes estratègies i d'aquí a 10 anys que es pugui brindar perquè s'han aconseguit.

- **MICRO OBERT:** s'obre el torn de paraula a qualsevol dels assistents a la jornada

Cristina Riera - La Caldera

Fa incidència en el que han comentat la taula i reconeix que sap el que ha passat a La Caldera però que li **faltava informació global** (indicadors, incidència en el públic) i que estaria bé que tothom implicat la tingués. Creu que s'ha consolidat i es visibilitza la dansa però que per poder evaluar el festival falta informació compartida i claredat, falta transparència fins i tot per als que programen. Per veure què es podria fer més perquè vagi més enllà dels 15 dies i tingui més incidència.

Oscar Rodríguez- SAT

Com a espai que vol programar dansa tot l'any i es troba amb una Quinzena, des del SAT aposten també **allargar en el temps la Quinzena**. Proposa dilatar-la, potser una estació, tardor o primavera però donar-li una entitat perquè no es centri tot en un temps tan breu, no ampliar la programació però fer-la en un temps més dilatat.

També aposta per crear **més circuit** (més ciutats que es comprometin a programar espectacles que es programin a la Quinzena, ampliar territori – Catalunya i Espanya). Segons ell, seria bo que hi hagués una comissió de diverses ciutats que treballés tot l'any ininterrompudament i que es vagin creant trobades. Per acabar, apunta el seu desacord amb la idea que hi ha públic i insisteix que se n'ha de crear més.

Xevi Dorca – President APDC

El president de l'APDC recorda que el festival va néixer de forma imprevista i que a dia d'avui els ajuntaments hi han anat creient més i ha anat creixent i consolidant-se. Posa sobre la taula el moment que estem vivint, de destrucció. Davant d'aquestes circumstàncies celebra qualsevol iniciativa que doni feina i possibilitats. D'altra banda, remarca la necessitat de tenir **una mirada artística externa** que pugui planificar un recorregut i tingui una mirada global, diversitat en la programació, arrelament en el teixit nacional, equilibri entre partides pressupostàries i diàleg amb altres festivals.

Seguidament, llegeix una llista de peticions / reflexions que ha recollit dels **socis de l'APDC** (reclamacions anònimes):

- Desacord amb que una mateixa companyia faci dos espectacles, cal repartir feina
- Dubtes sobre com es fa la selecció d'espectacles
- Queixa perquè no hi ha convocatòries
- Cal una visió més cohesionada
- Cal més relació amb escoles públiques
- Cal fer millores al web
- Absència dansa clàssica

- Cal més lligam amb les ciutats adherides a la quinzena
- Cal una línia curatorial
- Hi ha un tap generacional i ocupació de les posicions de poder per part d'homes
- Proposar tallers oberts al públic
- Més propostes inclusives
- Els preus són cars, fer un abonament
- Cal adquirir compromisos a més llarg termini (més mediació i divulgació durant l'any)
- Cal més pressupost i tenir un discurs conjunt per part de les institucions per articular el sector
- Manca de diàleg amb la Generalitat

Pia Mazuela - Producció i coordinació del Dansa.Metropolitana

La Pia pren la paraula per puntualitzar que hi ha hagut la **convocatòria Filatures** i que en totes les edicions hi ha un percentatge de directores i de programació de dones al voltant del 60%, ja que és un tema que tenen present. Sobre l'**abonament i la vinculació amb les escoles** reconeix que són els dos grans pendents del festival. També apunta que hi ha dansa clàssica cada any i que precisament el primer any la producció del festival va ser de dansa clàssica. Es suma a la **petició de diàleg amb la Generalitat** i recorda que moltes de les demandes que estan sortint a la sessió s'han d'articular, precisament, des de la Generalitat.

Josep Lluís – Comissió artística de la Quinzena – L'Hospitalet

Per començar la seva intervenció, el Josep Lluís fa un paral·lelisme entre dansa i circ, ja que considera que tampoc està normalitzat en les programacions dels teatres del país, en els quals hi ha molts dies buits de programació que si s'omplissin tots, possiblement la dansa i el circ estarien més representats i es normalitzarien. Segons ell és un **problema de recursos**. Pel que fa a l'accés al festival, replica a la taula sectorial i ell creu que quan es parla de que no hi ha una porta d'entrada per accedir al festival no és cert perquè en realitat **hi ha 10 portes perquè són 10 ciutats coordinades**. En el seu cas particular, si li arriba una proposta que no pot assumir o no la considera adient per al seu espai la posarà sobre la taula i hi haurà 9 altres portes que treballen amb ell.

Guille Vidal-Ribas - Ballarí i coreògraf

Com a última intervenció, el Guille insisteix en que cal donar la informació d'una altra manera perquè la gent de base sàpiga com accedir al festival, perquè la **informació sigui efectiva**. Segons ell, hi ha gent de base que no sap què vol dir comissariat i si entra al web i veu "comissariat" i uns noms no sabrà què vol dir i a qui s'ha de dirigir.

• PAUSA

• **VÍDEO 2:** Reflexions internacionals sobre esdeveniments metropolitans

---

Amb les intervencions enregistrades de:

- **Dominique Hervieu** - Codirectora i directora artística de la Biennale de la Danse de Lyon i Directora de la Maison de la Danse de Lyon

Un festival (la Biennale) que inclou programació en 43 ciutats de la regió metropolitana (més enllà de l'àrea metropolitana) i coordina 52 directors de teatre, museus i altres espais.

- **Benoit Geers**- Coordinador International Arts Festival Next de l'Euro-metròpoli Lille-Kortrijk-Tournai i Valenciennes.

Un festival de regió fronterera creat per cinc socis belgues i francesos després d'anys de projectes en col·laboració. Principalment programa nous formats i creació jove.

- **Tiago Guedes** -Director del Teatro Municipal do Porto i del Festival DDD – Dias da Dança. Un festival organitzat entre dos teatres però que passa en 3 ciutats i en 12 teatres diferents. Intenta donar una visió àmplia de la dansa contemporània, amb una combinació d'artistes portuguesos (principalment amb estrenes) i internacionals (50%) i un gran número de programadors convidats.

Cadascun d'ells reflexiona al voltant de les singularitats dels festivals metropolitans en general i dels que dirigeixen o coordinen en particular, a partir de les següents qüestions:

1. COM VIU EL PÚBLIC EL FET QUE ES PROGRAMIN ESPECTACLES EN DIFERENTS CIUTATS/ESPAIS?

Per a Dominique Hervieu el més important és trobar l'**equilibri entre creadors emergents i coreògrafs internacionals reconeguts**, incloure **diversitat estètica i de formats**. També dona molta importància a la presència i el treball amb els **amateurs**. Equilibri entre l'experimentació i la dansa popular i també entre producció artística i la promoció de la pràctica amateur.

Explica com al Biennal treballa amb espectacles en sales, a l'espai públic i fent una desfilada de ballarins amateurs (4.000 participants i retransmesa per televisió). Tot per fer de la dansa una proposta festiva, popular, sense oblidar la part reflexiva i sectorial (taules rodones, plataforma per a professionals i un arxiu digital). Un dels èxits que posa en valor és que hi ha públic que mai va a veure dansa i que va a la Biennal.

Pel que fa al Next Festival, Benoit Geers posa el focus en la **mobilitat del públic** i explica que des del festival ofereixen el **transport** per anar a veure la programació, amb 40 autobusos que connecten les ciutats. Els equips treballen conjuntament en la programació però també en la comunicació i activitats per a públics (visita de la ciutat, equipament o artista abans de la funció).

El cas del DDD, Tiago Guedes no només es refereix a la mobilitat del públics, existent, sinó a la **creació de públics** en petites poblacions allunyades de Porto, com un dels valors del festival.

2. AQUESTA ESTRATÈGIA (programació en diferents ciutats) PERMET ATRAURE NOUS PÚBLICS I/O FER QUE EL PÚBLIC ES DESPLACI AMB MÉS GANES ENTRE LES DIFERENTS CIUTATS / ESPAIS?

A la Biennal de Lyon, la mobilitat de públics es potencia amb acords i descomptes de la xarxa de trens per anar a Lyon, però també amb accions concretes (residències i programes educatius) en pobles que no poden acollir programació escènica. Dominique Hervieu posa el focus en la necessitat d'una voluntat de **política cultural** i de **mediació territorial**.

Segons Benoit Geers cal més continuïtat d'accions comunes durant l'any perquè la mobilitat que potencia el festival tingui més impacte a llarg termini. També en aquesta línia, Tiago Guedes també aposta per la presència de la dansa en les **temporades regulars**, si bé el context portuguès fa que moltes poblacions properes a Porto no programin dansa ja que a Porto se'n programa regularment. A l'hora de parlar de creació de públics, Guedes també obre una línia de treball amb l'acceleració de la **digitalitat** que estem vivint.

3. SI HAGUESSIS D'IMAGINAR EL TEU FESTIVAL / TEATRE EN EL FUTUR, DIEM D'AQUÍ A 10 ANYS, CREUS QUE LA FÓRMULA ACTUAL DE PRESENTAR ESPECTACLES EN DIFERENTS CIUTATS / ESPAIS ENCARA SERÀ VÀLIDA? ES POT MILLORAR AQUESTA FÓRMULA? COM?

Per a la Dominique Hervieu la dimensió territorial és una dimensió democràtica, perquè apropa la presència artística al públic. Com a possible millora apunta la necessitat d'una **figura de mediació cultural**, que només es dediqui a fer l'encaix entre tots els teatres i que construeixi encara amb més cura un programa específic per a cada ciutat.

El futur, per a Benoit Geers, passa per defensar la feina artística de tota la regió, incorporant les **identitats particulars** a nivell artístic de cada territori i creant un **programa artístic divers però coherent**, amb un treball intens de consens i de debat conjunt entre tots els agents.

Segons Tiago Guedes, a Portugal les millores han de passar per normalitzar la dansa als municipis.

4. POTS IMAGINAR DE QUINA MANERA EL SECTOR DE LA DANSA I LES ARTS ESCÈNIQUES PODRIA GUANYAR ENCARA MÉS AMB AQUEST PLANTEJAMENT DE PROGRAMA-CIÓ COMPARTIDA?

Tant la Dominique Hervieu com el Tiago Guedes aposten per la **multiciutat** perquè possibilita la **gira** d'artistes. En el cas de Benoit Geers, proposa buscar socis fora de la regió fronterera per oferir més actuacions als artistes durant o després del festival i afavorir les relacions artistes-programadors que es donen a través del festival, que sovint es poden convertir en acompanyament artístic o una xarxa de suport per als artistes (residències, suport tècnic...).

5. QUÈ ACONSELLARIES A DANSA.METROPOLITANA, A PARTIR DE LA TEVA EXPERIÈNCIA, DE CARA A FER UN FESTIVAL CADA VEGADA MÉS OBERT AL SECTOR I ALS NO PÚBLICS?

El consell de la Dominique passa per programar **dansa a l'espai públic** i donar força als **amateurs**, per fer popular el festival.

Benoit Geer incideix en la pròpia estructura del festival, posant en valor el paper dels socis i poblacions que en formen part i recordant que ha de ser una oportunitat per a ells i hi han de tenir un paper rellevant en el festival per poder generar més **impacte** també a llarg termini.

El consell del Tiago Guedes també es refereix a l'organització del festival: treballar **programació, comunicació i mediació de públics** horitzontalment i pensant conjuntament la programació, tot amb l'objectiu final de crear públics.

-
- **MICRO OBERT:** s'obre el torn de paraula a qualsevol dels assistents a la jornada
-

Thomas Noone – President ACPDC

En nom de l'associació, Thomas Noone reclama més aportació econòmica per a les **coproduccions** del festival i posa en valor la possibilitat de fer gires entre municipis.

Cristina Riera – La Caldera

Pel que fa al vídeo amb reflexions internacionals, Cristina Riera en destaca la figura de mediació i de pensar la comunicació i programació conjuntament. La **mediació**, sota el seu punt de vista, hauria de donar-se tot l'any i amb visió de llarg termini. Tot i tenir clar que són necessaris més recursos econòmics i la implicació de la Generalitat, proposa fer taules de treball durant l'any per activar més accions conjuntes entre els agents implicats en el festival.

Mayte Luque - Centre Cívic Barceloneta

La presentació de la Mayte Luque posa de relleu el **suport a la base** i el treball d'un equipament municipal amb pocs recursos, un equip petit però amb molta voluntat de treballar

en xarxa. En relació a la xarxa, es queixa perquè no hi ha una xarxa real i això és una de les potències de millora que hi veu al festival, i posa d'exemple França, com a model a seguir. Reclama participar del diàleg com a Centre Cívic, no participar amb les propostes ja tancades, proposa quotes i treballar conjuntament amb els programadors. Com a Centre Cívic té clar que no pot dialogar amb cap gran equipament ja que a la seva zona no n'hi ha cap però d'altres sí que podrien (el de Poble Sec amb el Mercat de les Flors), que la xarxa no només sigui entre iguals sinó que es miri cap avall. Valora positivament haver participat de la comissió de selecció de propostes d'espais no convencionals de la Quinzena l'any anterior i fa una crida a anar més enllà a l'hora de **treballar col·laborativament**.

Núria Vidal – Ajuntament Esplugues del Llobregat

La Núria Vidal aprofita la intervenció per explicar el que significa Dansa.Metropolitana per alguns municipis amb veu testimonial: “Fa cinc anys mai haguéssim pensat estar en aquest projecte. Som limítrofe amb Bcn, no tenim cinema ni auditori i aquest projecte ens ha donat l'oportunitat de posar la dansa en el nostre municipi, els 6 espectacles que hem posat en marxa aquest any segurament no els haguéssim pogut posar en altres condicions.”

Esteve Caramés - director de Programes de l'ICUB i comissió de programació del Dansa. Metropolitana

Com a representant institucional, Esteve Caramés pren el torn de paraula per contextualitzar el funcionament del festival, la problemàtica administrativa i oferir una proposta de futur.

Context: d'entrada recorda que l'Àrea Metropolitana de Barcelona no existeix com a entitat administrativa, que la Diputació engloba a tots els municipis però va molt més enllà de l'àrea metropolitana de Barcelona. La realitat, apunta, és que l'Ajuntament de Barcelona ha impulsat aquesta col·laboració entre municipis i això fa que el motor estigui gripat, perquè per a ells, convèncer els serveis jurídics i administratius que han de fer coses amb municipis és una odissea. Vol posar en evidència, en positiu, que la Quinzena de la Dansa està construint una realitat que no existeix, i això és interessant.

Funcionament: partint d'aquí, passa a explicar com és el funcionament del festival: “com que l'àrea metropolitana no existeix, les ciutats ens convoquem a organitzar la Quinzena a partir d'una taula de regidors de cultura que es reuneixen dues vegades l'any per revisar el funcionament, revisar la programació i donar impuls al festival, conjuntament amb el diputat de cultura de la Diputació, soci imprescindible. Aquesta taula delega en la taula de programació, formada per tècnics de cultura, que es reuneixen cada dos o tres mesos per anar configurant el festival. Perquè tot això funcioni hi ha una figura essencial que és la coordinació tècnica d'aquest espai i això ara recau sobre Pia Mazuela”.

Futur: arribats en aquest punt d'evolució del festival, creu que cal organitzar-lo millor. I això passa per un conveni de llarg termini amb la Diputació que agrupi tots els municipis al vol-

tant del festival (posa l'accent en les eleccions del 2023, que caldria que no fessin trontollar el Dansa.Metropolitana). Segons Esteve Caramés, cal generar un projecte prou sòlid perquè vagi més enllà del 23 i els equips polítics dels municipis. Aquest projecte sòlid, com a Ajuntament de Barcelona passa per enfortir la governança i organitzar millor l'espai de programació que ja funciona. Com fer-ho? Amb un **concurs per l'execució de les tasques de coordinació de la Quinzena Metropolitana**.

Creu que poden definir un paquet d'encàrrec i aquest encàrrec concursar-lo públicament. amb un horitzó de tres anys més un any prorrogable per passar el 2023 i per donar estabilitat a l'encàrrec. Seria una idea de coordinació executiva que s'encarregui de fer les crides a projectes, convocatòries i que ajudi a coordinar tantes programacions que es posen en joc al voltant del Dansa.Metropolitana.

Per finalitzar la seva intervenció, posa en valor la manera de **treballar en xarxa i col·laborativament** del festival, poc freqüent i de la que cal aprendre'n més perquè és la manera de construir projectes metropolitans.

Thomas Noone – President ACPDC

Es pregunta si s'ha valorat una figura de **direcció artística**, com a guia i com a visió global.

Esteve Caramés - director de Programes de l'ICUB i comissió de programació del Dansa. Metropolitana

Per a l'Ajuntament de Barcelona la figura de coordinació ha de tenir una expertesa artística i capacitat de gestió. Ara bé, remarca que en el model que entre tots s'està construint la diversitat és un valor i com que la diversitat és un valor la diversitat de gèneres també ho és. Per tant, tot i que cal buscar una coherència artística en el projecte no creu que hi hagi d'haver un responsable final que posi el segell i que cal insistir molt en una taula conjunta i col·laborativa de programació.

Xevi Dorca - President APDC

Com a representant de l'APDC, entén la transversalitat però creu que és bastant unànime que des de diferents sectors es demana aquesta espècie de lideratge que pensi una mica més enllà. Demana que des de l'Ajuntament de Barcelona no es doni la proposta per tancada (no concursar una figura de **direcció artística** i en canvi concursar una coordinació executiva). Reclama més trobades, més connexions perquè els agents que fan el festival es coneguin i puguin treballar més conjuntament. Entén que hi ha una part tècnica en la coordinació del festival però que aquesta no ha de resoldre la part artística i de globalitat.

Penélope Cañizares - comissió artística de la Quinzena / Ajuntament de Cornellà

Recorda que la jornada de treball és un marc per teixir complicitats i reivindica la feina dels tècnics municipals que programen a la comissió artística, posant en valor una feina molt

esforçada per escoltar el sector, per estar pròxims, per veure quines necessitats hi ha i acollir propostes i també obrir convocatòries per veure quines propostes arriben. Segons la Penélope el festival és un ecosistema viu, un present continu que ha d'anar teixint-se i desenvolupant-se. Són deu municipis que estan participant i orbiten amb un valor comú: posar la dansa com a disciplina artística amb veu i mirada cap a tothom, treballant públics hibridació... apostes que estan sobre la taula i que el temps acabarà de materialitzar. Per a ella, aquesta **polifonia** en la construcció del projecte és important i cal mantenir-la, sense menystenir que hi hagi diferents figures que aportin diferents valors i conceptes, tècnic, artístic.

Thomas Noone – President ACPDC

Vol remarcar que ningú està posant en dubte el valor de la Quinzena, és d'enorme valor el que pot fer per al sector i com ha crescut, però recorda que és constant el tema de l'organització i que si es resol la Quinzena encara seria més forta.

Guille Vidal-Ribas - Ballarí i coreògraf

Vol agrair com a artista l'esforç i la feina feta, i sobretot en el context actual, alhora insistir en trobar la manera de seguir dialogant. Creu que com que aquesta era una primera trobada s'han fet més preguntes que respostes i que cal trobar espais per incidir en qüestions concretes com ara fer gires o no fer gires. Es posa d'exemple i explica que en aquesta edició del festival ha tingut gairebé 20 bolos i que això li ha generat incomoditat perquè hi ha molta gent que vol fer coses i ell ha acumulat un capital alt, però a part es pregunta a nivell d'organització de festival si es podria revisar el perquè ell ha fet 20 bolos i un altre artista programat només 1. Incideix en l'interès de fer varis bolos perquè en dansa és ben bé inexistent la possibilitat de fer temporada.

Pia Mazuela - Producció i coordinació del Dansa.Metropolitana

Pren la paraula per fer una sèrie d'aclariments:

- Sobre **com funciona la taula de programació**: una persona per ciutat delega a les persones que s'escullen els projectes que volen fer. Filatures es va fer per convocatòria i es va posar en mans del Jordi Colominas, que té criteri artístic i capacitat de producció per fer-ho. El mateix passa amb les peces per a espais no convencionals. O un altre model és quan es presenta un pressupost a un espai (La Caldera per exemple, o la Sala Hiroshima) perquè programi. La taula decideix que els especialistes prenguin decisions i a part cadascun d'ells pren decisions sobre el seu territori. Apunta que personalment ella té dubtes sobre si una direcció col·legiada és millor que una unipersonal, sobretot perquè no hi ha exemples de festivals d'aquestes dimensions amb 10 persones prenent decisions de forma coordinada, ho troba, com a mínim, fascinant.
- Sobre **les gires**: recorda que al principi del festival es va plantejar si es feien gires i es va decidir que no perquè la idea era que el públic es desplaçés i conegués altres municipis i realitats. Hi ha excepcions com els infantils sí que es repeteixen, per exemple. D'altra banda pel que fa a l'accés als públics hem aquest any han tingut un impuls important les conferències i

per això han tingut tants bolos, no és aleatori que la proposta del Guille tingués tants bolos. És perquè s'ha considerat que les conferències són un sistema excel·lent de divulgació de la dansa i perquè no requereixen tanta complexitat tècnica.

Esteve Caramés - director de Programes de l'ICUB i comissió de programació del Dansa Metropolitana

Abans de tancar el micro obert, passa a explicar el **finançament del projecte**. La base del finançament són 3 potes: una pota és la Diputació de Barcelona que fa una aportació d'un terç del total del pressupost, l'altra pota és l'Ajuntament de Barcelona que fa una aportació d'un terç (d'un pressupost total de 1.200.000€) i la tercera pota és l'aportació pròpia de cada municipi en programació efectiva durant la Quinzena. A més a més hi ha una aportació simbòlica però important de l'Àrea Metropolitana de Barcelona que aporta 50.000€ en termes de comunicació (és important perquè és l'única despesa cultural que fa aquesta ens). Cal tenir en compte que l'estructura de finançament inclou produccions, coproduccions i feina de gestió del propi projecte.

Francesc Casadesús – Director del Festival Grec de Barcelona i Comissió artística de la Dansa Metropolitana com a Ajuntament de Barcelona.

No vol deixar escapar l'ocasió, de destacar que el Dansa Metropolitana aixeca recursos que d'altra manera no s'aixecarien, perquè els municipis s'impliquen en la programació, també econòmicament. Recorda que a cada municipi els costa molt defensar una programació de dansa davant el seu regidor i que d'aquesta manera s'estan multiplicant per deu els recursos que hi ha per la dansa. Aquesta excusa de la Quinzena a vegades ajuda els municipis a trobar recursos que d'una altra manera no tindrien.

-
- **RELATORIA VISUAL** - Es tanca el torn de paraula del Micro Obert i Raquel Tomàs (relatora visual de la jornada) passa a resumir-ne els continguts a partir del mural que ha realitzat in situ i que a continuació adjuntem en versió digital.
-

